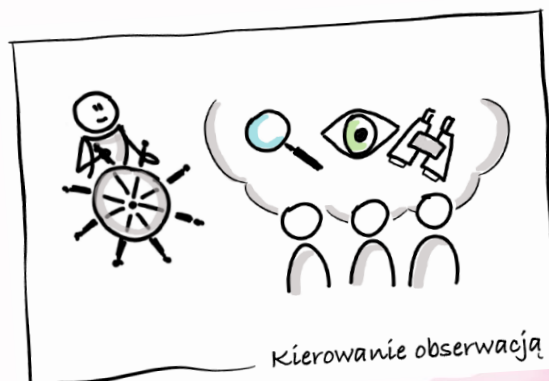

Metody oparte na obserwacji

Istotą metod opartych na obserwacji jest doprowadzenie do tego, aby uczeń w trakcie obserwacji spostrzegł istotne cechy, funkcje - to co założyliśmy, że spostrzeże.

Czasami jednak jest tak, że pokazujemy na naszych zajęciach jakąś demonstrację, jakiś film czy symulację, bo chcemy, aby uczniowie, coś zaobserwowali, wyciągnęli jakieś wnioski... A potem okazuje się, że oni nie zobaczyli tych elementów, które naszym zdaniem są istotne i były przedmiotem obserwacji. Żeby obserwacja była prawidłowo przeprowadzona, żeby przyniosła spodziewane rezultaty, powinna być odpowiednio przygotowana, przeprowadzona i – bardzo ważne – podsumowana.

W zależności od przedmiotu obserwacji, czy jest to obserwacja bezpośrednia, czy pośrednia, różnicujemy metody. Metoda kierowania obserwacją będzie wtedy, gdy zastosujemy obserwację pośrednią, a więc gdy zastosujemy np. film lub obserwacja będzie prowadzona podczas wycieczki, na jakiejś wystawie, gdy nie mamy bezpośredniego wpływu na przedmiot obserwacji. Co prawda możemy film zatrzymać, możemy powtórzyć jakiś fragment, ale nie możemy zmienić parametrów eksperymentu prezentowanego na filmie, nie możemy pokazać urządzenia z drugiej strony, czy dotknąć eksponatu na wystawie.

Natomiast w przypadku obserwacji bezpośredniej, mamy wpływ na przedmiot obserwacji, a więc możemy podczas demonstracji dodać więcej jakiejś substancji i pokazać jakie są tego efekty, możemy zmienić parametry eksperymentu na zaproponowane przez uczniów, ale wtedy będziemy mieli do czynienia z trochę inną metodą – z metodą pokazu, która również opiera się na obserwacji, ale różni się od kierowania obserwacją.